

แนวทางการปฏิบัติราชการที่ดีจากหลักกฎหมาย

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเลย เขต 2

“ลาพักผ่อน” โดยไม่ได้รับอนุญาต... ขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร !

ข้อเท็จจริงคดีนี้มีว่า นางสาวเอ ยื่นใบลาพักผ่อนมีกำหนด 4 วัน วันช่วงวันหยุดเทศกาลสงกรานต์ ตั้งแต่วันที่ 9 ถึงวันที่ 12 เมษายน 2544 โดยยื่นใบลาต่อนายบี (ผู้บังคับบัญชา) ในวันที่ 5 เมษายน และภายของวันนั้น นางสาวเอ ขอลับก่อนโดยไม่รอฟังผลการพิจารณา นายบี มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ลาพักผ่อน โดยให้เหตุผลว่าในช่วงนั้นมีวันหยุดต่อเนื่องหลายวันและหน่วยงานมีการจัดงานประเพณีสงกรานต์ โดยนาง นางสาวเอ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองประธานกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬา จึงจำเป็นต้องอยู่ช่วยงาน ต่อมา นายบี มีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี 2544 เนื่องจาก นางสาวเอ ขาดราชการ 4 วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

นางสาวเอ เห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่ง ไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนและให้เลื่อนขึ้นเงินเดือน นางสาวเอ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า แม้การลาพักผ่อนจะถือเป็นสิทธิของข้าราชการที่จะลาพักผ่อนได้ แต่มีได้หมายความว่า ผู้ลาพักผ่อนมีสิทธิที่จะลาพักผ่อนเมื่อใดก็ได้ หรือลาจำนวนกี่วันตามที่มีสิทธิเหลืออยู่ได้ตามใจชอบ โดยไม่ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ทางราชการ และผู้บังคับบัญชาไม่สามารถยับยั้งได้ ระเบียบฯ จึงกำหนดให้ผู้ลาต้องเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชา และจะต้องอยู่รอให้ผู้มีอำนาจได้พิจารณาก่อน จะขาดราชการไปทันทีไม่ได้ เมื่อผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งอนุญาตแล้วจึงจะขาดราชการได้

การลาพักผ่อนของข้าราชการ จึงเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาว่าการลาในช่วงเวลาดังกล่าว มีผลกระทบต่องานราชการหรือไม่ หากเห็นว่ามีความจำเป็นหรือเร่งด่วนที่จะต้องให้ผู้ลาอยู่ปฏิบัติราชการหรือถ้าอนุญาตให้ลาอาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ จะสั่งพิจารณาไม่อนุญาตให้ลาก็ได้

การที่นางสาวเอ ยื่นใบลาพักผ่อน โดยไม่อยู่รอฟังผลการพิจารณาของ นายบี ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตว่าอนุญาตให้ลาตามคำขอหรือไม่ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ 26 ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 (ที่บังคับใช้ในขณะนั้น) และเมื่อหัวหน้าได้โทรศัพท์แจ้งให้สามีของนางสาวเอ ทราบแล้วว่า นายบี ไม่อนุญาต นางสาวเอ ควรจะกลับมาปฏิบัติราชการ แต่กลับขาดราชการตามที่ได้ยื่นใบลาไว้ จึงถือว่า นางสาวเอ ขาดราชการ และการที่ นายบี ไม่อนุญาตให้นางสาวเอ ลาพักผ่อนในช่วงวันดังกล่าว เป็นการออกคำสั่งโดยมีเหตุผลและคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ ไม่ปรากฏว่าได้กระทำไปโดยมีอคติโกรธเคืองหรือกลั่นแกล้งแต่อย่างใด จึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงเป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.236/2557)

จัดทำโดยกลุ่มกฎหมายและคดี www.loel2.go.th 042-810905-6 ต่อ 20
นายสายัณห์ ทองแท้ นิติกรชำนาญการพิเศษ , นางสาวดวงดาว แก้วกาญจน์ นิติกรปฏิบัติการ

ขอขอบคุณข้อมูลจากเว็บไซต์สำนักงานศาลปกครอง

รายละเอียดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

SCAN ME

แนวทางการปฏิบัติราชการที่ดีจากหลักกฎหมาย

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเลย เขต 2

คดีนี้เป็นบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการที่ดีสำหรับข้าราชการเกี่ยวกับการลาพักผ่อน กล่าวคือ

(1) แม้การลาพักผ่อนจะถือเป็นสิทธิของข้าราชการที่จะลาพักผ่อนได้ แต่มีได้หมายความว่าสิทธิที่จะลาพักผ่อนเมื่อใดก็ได้ หรือลาจำนวนกี่วันตามที่มีสิทธิเหลืออยู่ได้ตามใจชอบโดยไม่ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ทางราชการ และข้าราชการที่ประสงค์จะลาพักผ่อนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามตามระเบียบว่าด้วยการลาอย่างเคร่งครัด โดยต้องรับทราบผลการพิจารณาของผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนที่จะใช้ขุดงาน เพราะหากขุดงานโดยผู้มีอำนาจไม่อนุญาตให้ลาอาจเข้าข่ายเป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและอาจไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎหมายได้

(2) การอนุญาตให้ลาพักผ่อน ถือเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาว่า การลาจะมีผลกระทบต่อทางราชการหรือไม่ ถ้าหากเห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องให้อยู่ปฏิบัติราชการและการอนุญาตให้ลาอาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ จะไม่อนุญาตให้ลาก็ได้ แต่ผู้มีอำนาจจะต้องใช้ดุลพินิจอย่างถูกต้องและชอบธรรมไม่ใช้อำนาจในลักษณะกัณฑ์หรือมือคตี กล่าวคือ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมเพื่อให้การใช้อำนาจบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ให้อำนาจไว้และให้อำนาจเท่าที่จำเป็นโดยกระทบกระเทือนต่อสิทธิของข้าราชการผู้ขออนุญาตน้อยที่สุดนอกจากนี้ผลของการใช้อำนาจจะต้องได้สัดส่วนกันระหว่างประโยชน์ของราชการ (ซึ่งเป็นประโยชน์สาธารณะ) กับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับเอกชน โดยประโยชน์สาธารณะจะต้องมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับข้าราชการผู้ขอใช้สิทธินั้น ซึ่งคดีนี้ถือเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจในอันที่จะใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาพักผ่อนตามระเบียบ

จัดทำโดยกลุ่มกฎหมายและคดี www.loel2.go.th 042-810905-6 ต่อ 20
นายสายัณห์ ทองแท้ นิติกรชำนาญการพิเศษ, นางสาวดวงดาว แก้วกาญจน์ นิติกรปฏิบัติการ

ขอขอบคุณข้อมูลจากเว็บไซต์สำนักงานศาลปกครอง

รายละเอียดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

SCAN ME

